

ห้วงเวลาแห่งสังขาร

สำนักหอสมุดกลาง

โดย

นายพนอนันต์ บาลีสี่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ห้วงเวลาแห่งสังขาร

สำนักหอสมุดกลาง

โดย

นายพนอนันต์ บาลีสี่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

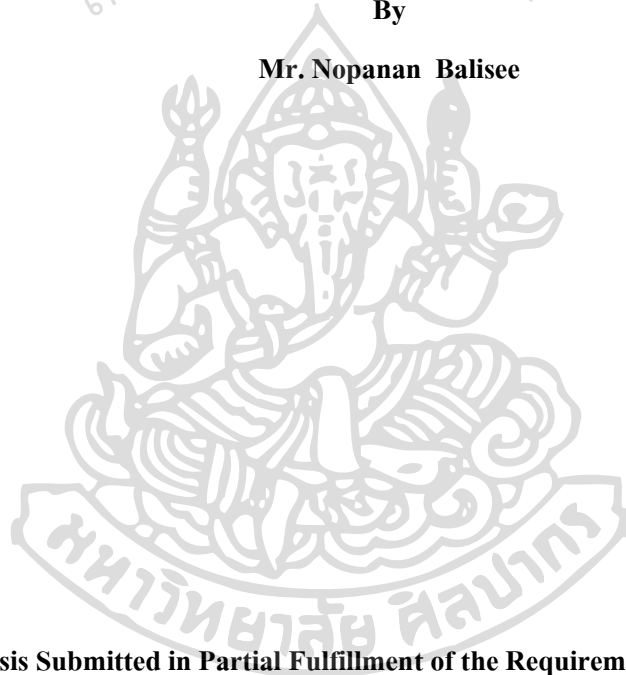
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

TRIP OF THE TIME

สำนักหอสมุดกลาง

By

Mr. Nopanan Balisee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Ceramics

Department of Ceramics

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2013

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ ห้วงเวลาแห่งสังขาร ”
เสนอโดย นายณพอนันต์ บาลีสี เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณา กองสุข
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขุมพร กาษรสุวรรณ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภกา ปาลเปรม)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณเสริมศักดิ์ นาคบัว)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณา กองสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขุมพร กาษรสุวรรณ)

...../...../.....

54153306 : สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา

คำสำคัญ : ห้วงเวลาแห่งสังขาร

นพอนันต์ บาลีสี : ห้วงเวลาแห่งสังขาร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.กรรณา
กองสุข และ ผศ.สุขุมพร กาษรสวรรณ. 74 หน้า

โครงการสร้างสรรค์งานศิลปะเครื่องเคลือบดินเผาในครั้งนี้ มีแรงบันดาลใจสิ่งที่ข้าพเจ้า
ได้สัมผัสถึงสิ่งที่ไม่ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ จากบุคคลต่างๆในครอบครัวของข้าพเจ้าเองและ
ผู้คนรอบข้าง ทำให้ข้าพเจ้าคิดและเริ่มพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ และมองเห็นความเป็นธรรมชาติของ
สังขารและทุกสรรพสิ่งมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้นำเอาท่วงทิวของมนุษย์ในช่วงเวลาต่างๆทั้งในการ
ทำงานและในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มาแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ผสมผสาน
กันลักษณะการผุกร่อนของสังสารวัฏในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงสิ่งที่ไม่ยั่งยืน เป็นตัวแทน
สัญลักษณ์ทางความคิดของการเปลี่ยนแปลง และทิศทางที่แสดงออกมาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์

ภายในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอแนวความคิดผ่านรูปทรงของผลงาน
ประติมากรรมด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ทางเครื่องเคลือบดินเผาจำนวน 6 ชิ้น ขึ้นรูปโดยวิธีการ
ขึ้นขด เนื้อดินที่ใช้เป็นเนื้อดินพื้นบ้านด่านเกวียนซึ่งมีส่วนผสมประกอบไปด้วย เนื้อดิน
พื้นบ้านด่านเกวียนร้อยละ 60 ทรายแม่น้ำร้อยละ 10 ดินเข็ร้อยละ 30 สำหรับเคลือบที่ใช้ตกแต่ง
เป็นเคลือบรานมีส่วนผสมประกอบไปด้วย จี๊เถ้าไม้เบญจพรรณร้อยละ 70 เคลือบใสสำเร็จรูปร้อย
ละ 20 ทำการเผาชิ้นงานในเตาฟืนที่อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส ในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์

เหตุผลจากกระบวนการการสร้างสรรค์ประติมากรรมทางเครื่องเคลือบดินเผาทั้งหมดนี้
เป็นการสะท้อนความรู้สึก โดยนำเสนอแนวความคิดเรื่องความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสังขาร ใน
ทัศนคติของข้าพเจ้า

ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

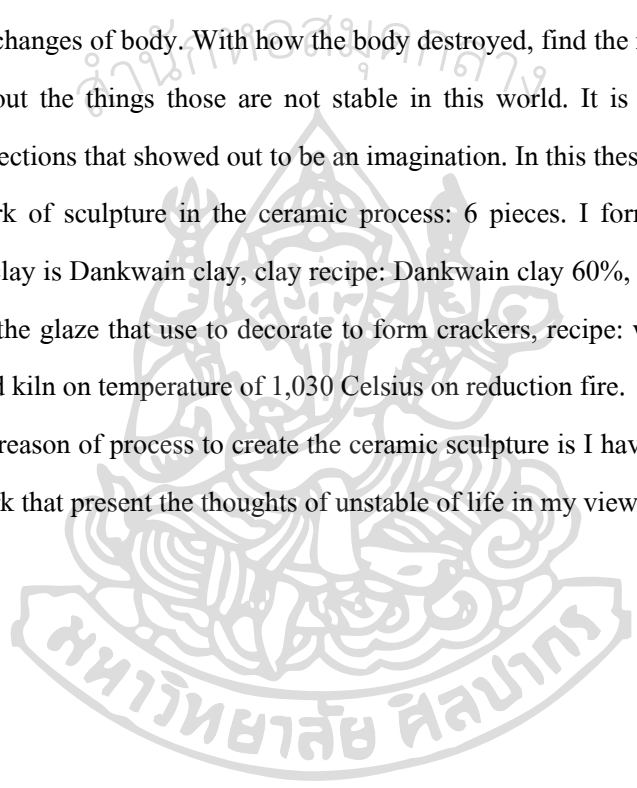
54153306 : MAJOR : CERAMICS

KEY WORD : TIRP OF THE TIME

NOPANAN BALISEE : TIRP OF THE TIME. THESIS ADVISORS : ASST. PEOF.
KORNTANA KONGSOOK AND ASST. PROF. SAYUMPORN KASORNSUWAN. 74 pp.

This design creates ceramics art work is inspired from everything in the world that is not stable. From my family and people around made think and considered about these things Also, I saw more about the nature of life. I brought the human's activities in their daily life to show about the changes of body. With how the body destroyed, find the materials from the nature that showed about the things those are not stable in this world. It is the symbol of thoughts, changes, and directions that showed out to be an imagination. In this thesis, I showed my thoughts through the work of sculpture in the ceramic process: 6 pieces. I formed up work by coiling technique. The clay is Dankwain clay, clay recipe: Dankwain clay 60%, sand from the river 10%, Grog 30%. For the glaze that use to decorate to form crackers, recipe: wood ash 70%, frit 20%, and fire on wood kiln on temperature of 1,030 Celsius on reduction fire.

The reason of process to create the ceramic sculpture is I have seen the appropriate of the shape of work that present the thoughts of unstable of life in my viewpoint.

Department of Ceramics

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2013

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าได้ดำเนินงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และสนับสนุนจากบุคคลหลายท่านตลอดระยะเวลาของการดำเนินงาน

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจาก ศาสตราจารย์เกียรติคุณเสริมศักดิ์ นาคบัว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณา กองสุข และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมพร กาษรสุวรรณ ที่ให้คำแนะนำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆจนวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณท่านอาจารย์เดช นานกลาง ที่คอยชี้แนะสำหรับเทคนิคต่างๆที่เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างยิ่ง และขอขอบคุณ โรงงานดินเผา ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการใช้สถานที่ทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ตลอดการสร้างสรรค์ผลงาน และขอขอบพระคุณ อาจารย์ชาติ เมืองแก้ว ที่ให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ ป.โท ทุกคนและคุณธนกร เลิศธนปัญญารุ่ง ที่คอยช่วยเหลือในทุกด้าน

การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะประสบความสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความกรุณาของบุคคลทุกท่านที่ได้กล่าวมา สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณสำหรับทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
ขั้นตอนในการศึกษา.....	3
เวลาที่ใช้ในการวิจัย	4
วิธีการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
อุปกรณ์ในการศึกษา.....	5
ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย (โดยประมาณ)	5
การนำเสนอผลงาน	6
2 ข้อมูลและที่มาของการสร้างสรรค์.....	7
ข้อมูลทางศิลปะ	7
ที่มาของแรงบันดาลใจ.....	7
แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	10
อิทธิพลทางศิลปป็น.....	10
การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลงาน	12
ข้อมูลทางกรรมวิธีและวัตถุดิบในการสร้างสรรค์.....	14
เนื้อดินที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	14

บทที่	หน้า
เทคนิคการขึ้นรูป	15
การเผาตกแต่ง	17
3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	18
ศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน	18
แนวทางจากการสร้างสรรค์ที่ผ่านมา	19
ศึกษาการออกแบบร่าง 2 มิติ และ 3 มิติ	20
ศึกษาวัตถุดิบเทคนิคและรูปทรง	27
การขึ้นรูปและการเผา	33
4 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	39
ทัศนคติเบื้องต้นในการสร้างสรรค์	39
การวิเคราะห์ผลงาน	41
ปริมาตรกับรูปทรง	42
ที่ว่างรูปทรง	42
โครงสร้างของเส้นและความเคลื่อนไหว	42
ผิวและค่าน้ำหนักของสี	42
ชิ้นงานสำเร็จ	44
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	53
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	58
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	61
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	65
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	70
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
ข้อเสนอแนะ	72

รายการอ้างอิง.....	หน้า 73
ประวัติผู้วิจัย.....	74

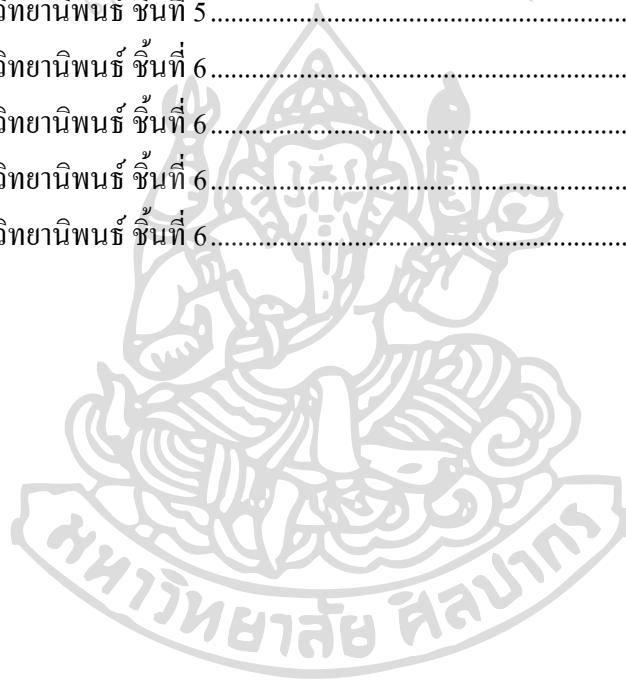

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การพักผ่อนของพ่อหลังจากผ่านการทำงานมาทั้งวัน	8
2	เมื่อครั้งเยาว์วัยของข้าพเจ้าและภาพการสมรสของบุคลในครอบครัว	9
3	ความของสูญญะยบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า	9
4	ผลงานประติมากรรมของเฮนรี มัวร์	10
5	ผลงานของ อุมแบร์โต บ็อคโซนี “รูปทรงที่มีเอกภาพในอวกาศ”	11
6	ผลงานของ เชิดชัย สิริ โภคา “ลีลาแห่งสัมพันธภาพ”	12
7	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “ห้วงเวลาผู้สังขารหมายเลข 1”	19
8	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “ห้วงเวลาผู้สังขารหมายเลข 2”	19
9	แบบร่าง 2 มิติระยะที่ 1	20
10	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 1	20
11	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 1	21
12	แบบร่าง 2 มิติระยะที่ 2	21
13	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 2	22
14	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 2	22
15	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 3	23
16	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 3	23
17	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 4	24
18	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 4	24
19	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5	25
20	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5	25
21	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5	26
22	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5	26

ภาพที่		หน้า
23	แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5.....	27
24	ผลการทดลองเนื้อดินหลังเผาที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส.....	30
25	ผลการทดลองเนื้อดินหลังเผาที่อุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส.....	30
26	การขึ้นรูปชิ้นงานแบบขด.....	33
27	การขึ้นรูปชิ้นงานแบบขด.....	34
28	ชิ้นงานที่ผ่านการตกแต่งหลังจากการขึ้นรูป.....	34
29	การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา.....	35
30	การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา.....	35
31	การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา.....	36
32	ชิ้นงานที่ทำการเผาเคลือบ.....	36
33	ขั้นตอนในการอุ่นเตา.....	37
34	ขั้นตอนในการเร่งอุณหภูมิของไฟ.....	37
35	ชิ้นงานภายในเตาหลังเผาเคลือบเสร็จเสร็จ.....	38
36	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	44
37	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	45
38	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	46
39	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	47
40	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	48
41	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	49
42	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	50
43	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	51
44	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	52
45	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	53
46	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	54
47	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	55

ภาพที่		หน้า
48	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	56
49	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	57
50	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	58
51	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	59
52	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	60
53	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	62
54	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	63
55	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	64
56	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	66
57	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	67
58	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	68
59	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement and significance of the problems)

ความเปลี่ยนแปลงของห้วงเวลา มักดำเนินอยู่เรื่อยมาจนทำให้ทุกสรรพสิ่งเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ซึ่งหากจะกล่าวถึงสังขารของมนุษย์ สมเด็จพระศาสดาท่านได้เคยตรัสว่า สังขารทั้งหลายเหล่านี้เป็นของไม่แน่นอน มันเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เมื่อเกิดมาแล้วก็ต้องมีแก่ มีเจ็บ มีตาย ทั้งหลายเหล่านี้มันจะไปตามทางของมัน ซึ่งได้ปรากฏเกิดขึ้นตามกาลเวลาที่ผันผ่านอย่างไม่ยอมหยุดนิ่ง ตามหลักพุทธธรรมเบื้องต้นที่ว่า สิ่งทั้งหลายเกิดจากส่วนประกอบต่างๆมาประชุมกันเข้า มิใช่หมายความว่าเป็นการเอาส่วนประกอบที่เป็นชิ้นๆอันๆอยู่แล้วมาประกอบเข้าด้วยกัน แท้จริงแล้วสิ่งทั้งหลายมีอยู่ในรูปของกระแส แต่ละอย่างไม่มีตัวตนมันเป็นเองอิสระ ล้วนเกิดดับต่อกันไปเรื่อย ไม่เที่ยง ไม่คงที่ กระแสนี้ไหลเวียนหรือดำเนินต่อไป อย่างที่คล้ายกับการรักษารูปแนวและลักษณะทั่วไปไว้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งสังสารวัฏฏบนโลกใบนี้ เมื่อถือกำเนิดขึ้นมา ก็ย่อมมีวันดับไป สังสารวัฏฏคือวัฏฏในสารวัฏฏ เป็นวัฏฏธาตุ สังขารธรรม สังขารธาตุ ย่อมมีความเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ดังสังสารวัฏฏอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงคือ หิน สารวัฏฏธรรมชาติที่มีคุณสมบัติทางกายภาพที่มีความแข็งแรง ลักษณะทางกายภาพที่มองเห็นและรู้สึกได้ถึงความแข็งแรง ความหนักแน่นในมวลที่แสดงออกถึงความมีพลัง เมื่อผ่านห้วงเวลาที่ดำเนินอย่างไม่เคยหยุดนิ่ง ยังไม่อาจคงอยู่ได้ดังเดิม ร่องรอยการผุกร่อนที่บ่งบอกถึงเวลาที่ผันผ่าน แสดงออกถึงความไม่ยั่งยืนของทุกสรรพสิ่ง ที่ไม่อาจต้านทานต่อห้วงเวลา (พระพรหมคุณาภรณ์, 2554)

ข้าพเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้สัมผัสถึงหลักธรรมในข้อนี้ จากบุคคลต่างๆในครอบครัวของข้าพเจ้าเองและผู้คนรอบข้าง ดังบิดาของข้าพเจ้าที่มีอาชีพเป็นกระดูกสันหลังของชาติ และยังเป็นเสาหลักของครอบครัว ซึ่งต้องทำงานหนักเพื่อหาปัจจัยมาจุนเจือคนในครอบครัว ด้วยสังขารที่เริ่มโรยราตามอายุขัยที่เกิดขึ้นแห่งห้วงเวลา จากที่เคยมีร่างกายแข็งแรงมาก่อน พอมีอายุมากร่างกายก็เริ่มเสื่อมโทรม อากัปกิริยาต่างๆในการทำงาน ที่แสดงออกถึงความเหนื่อยล้าโรยแรง ความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของร่างกายบิดาของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสะเทือนใจ ทำให้ข้าพเจ้าคิดและเริ่มพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ และมองเห็นความเป็นธรรมชาติของสังขารและ

ทุกสรรพสิ่งมากยิ่งขึ้น ในความแข็งแกร่งและความโรยราของบิดาของข้าพเจ้า เปรียบดั่งกับหิน ถึงแม้จะมีความแข็งแกร่งปานใดย่อมมีการสูญสลายไปตามห้วงแห่งเวลา

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวมา ได้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยได้นำเอาท่วงทิวของมนุษย์ในช่วงเวลาต่างๆในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มาแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ผสมผสานกันลักษณะการผูกเรือนของสังสารวัฏ ในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงสิ่งที่ไม่ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ เป็นตัวแทนสัญลักษณ์ทางความคิดของการเปลี่ยนแปลง และทิศทางที่แสดงออกมาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ โดยถักนิตกรรมความรู้สึกรักจากตัวข้าพเจ้า ในรูปแบบผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา เป็นสื่อสะท้อน “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของสังขาร เพื่อเตือนสติ และให้มีความไม่ประมาทในชีวิต

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Goal and Objective)

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจ ในไตรลักษณ์ตามคำสอนของพระพุทธองค์ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิต
2. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความจริงแท้ของสังขาร ในเรื่องของความไม่เที่ยงแท้ของทุกสรรพสิ่งทั้งปวงล้วนเป็น อนิจจัง
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา จากท่วงทิวของมนุษย์ในช่วงเวลาต่างๆ ผสมผสานกันลักษณะการผูกเรือนของสังสารวัฏในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงห้วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในขณะนั้นๆ ในรูปแบบงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
4. เพื่อเป็นแนวทาง การประมวลความรู้ให้ไปถึงกระบวนการพัฒนาผลงานจากแรงบันดาลใจ โดยมุ่งเน้นความงามเชิงสัญลักษณ์จากรูปทรงและการสีกร่อนของสังสารวัฏในธรรมชาติ เพื่อสะท้อนถึงความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสังขาร ตามทัศนคติของข้าพเจ้า โดยใช้หลักทัศนธาตุทางศิลปะเป็นการค้นหารูปแบบรูปทรงทางประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา

สมมติฐานของการศึกษา (Hypothesis to be tested)

จากที่มาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ คาดว่าผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจะสามารถเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นได้ถึงความจริงแท้ของสังขาร ในเรื่องของความ

ไม่เที่ยงแท้ของทุกสรรพสิ่งทั้งปวงล้วนเป็น อนิจจัง ในทัศนของผู้ศึกษาและสามารถถ่ายทอดตัวตนของผู้สร้างสรรค์ได้

ขอบเขตการศึกษา (Scope or delimitation of the study)

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา มีขอบเขตในการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลหลักไตรลักษณ์จากเอกสารหนังสือ และลักษณะการสุกก่อนของสารวัตถุในธรรมชาติ เพื่อทำความเข้าใจถึงการแสดงออก ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาที่สะท้อนถึงความไม่เที่ยงแท้ ผสมผสานเข้ากับกิริยาต่างๆของมนุษย์และลักษณะการสุกก่อนของสังสารวัตถุในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงห้วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในขณะนั้นๆ นำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาที่มีเอกภาพในผลงาน และมีความงามตามสุนทรียภาพ

2. สร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการขึ้นรูปด้วยมือ (hand forming)

3. รูปแบบของผลงานเป็นประติมากรรม เป็นลักษณะลอยตัว ขนาดโดยประมาณ 160-200 เซนติเมตร จำนวน 6 ชิ้น (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของชิ้นงาน)

4. ศึกษาเนื้อดินที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่เนื้อดินพื้นบ้าน ต.ด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา เป็นวัตถุดิบหลักโดยเผาดิบที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส และเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1,150 องศาเซลเซียส โดยใช้การเผาในเทคนิคการเผาเตาพื้น

5. ลักษณะของเคลือบที่ใช้ เป็นเคลือบสีเถ้าไม้เบญจพรรณเผาในอุณหภูมิ 1,150 องศาเซลเซียส

ขั้นตอนของการศึกษา (Process of Study)

1. ตั้งสมมุติฐานและหัวข้อในการศึกษาวิจัย

2. ศึกษาหลักไตรลักษณ์ และลักษณะการสุกก่อนของสารวัตถุในธรรมชาติ เพื่อทำความเข้าใจถึงการแสดงออก ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาที่สะท้อนถึงความไม่เที่ยงแท้ ผสมผสานเข้ากับกิริยาต่างๆของมนุษย์และลักษณะการสุกก่อนของสังสารวัตถุในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงห้วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในขณะนั้นๆ

3. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา

4. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งแนวความคิด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานและพัฒนา
รูปทรงตามแนวความคิด เป็นแบบร่าง 2 มิติและสร้างแบบจำลอง 3 มิติ
5. ศึกษาทดลองดินในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่เนื้อดินพื้นบ้าน ต.เมืองพลับพลา
อ.ห้วยแถลง จ.นครราชสีมา เผาดิบที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส และเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1,100
องศาเซลเซียส โดยใช้การเผาในเทคนิคเตาพื้น
6. ศึกษาทดลองเคลือบด้าน เเผาที่อุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส โดยการใช้การเผาใน
เทคนิคเตาพื้น
7. ปฏิบัติการสร้างสรรคผลงานจริง โดยขยายจากแบบจำลอง 3 มิติ จำนวน 6 ชิ้น
และวิเคราะห์ตามหลักองค์ประกอบทางศิลปะ
8. สรุปผลงานการสร้างสรรคผลงาน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการ
9. นำเสนอผลงานประติมากรรมทั้งภาคการสร้างสรรคผลงานและเอกสาร
ประกอบการวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค

เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลา 7 เดือน เริ่มทำงานในเดือน พฤศจิกายน 2556 - เดือน พฤษภาคม 2557

วิธีการศึกษา

จากการกำหนดขอบเขตการวิจัยสามารถกำหนดวิธีการศึกษาดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์แนวความคิดใน
การสร้างสรรคผลงาน
2. สร้างสรรครูปแบบของผลงานประติมากรรมตามแรงบันดาลใจและแนวความคิด
โดยใช้หลักทางทัศนธาตุทางศิลปะ มาสร้างสรรคผลงาน
3. ทดลองหาสูตรดินในการสร้างสรรคผลงาน ได้แก่เนื้อดินพื้นบ้าน ต.ด่านเกวียน
อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา เผาดิบที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียสและเผาเคลือบที่อุณหภูมิ 1,100
องศาเซลเซียส โดยการใช้การเผาในเทคนิคเตาพื้น

ทดลองหาสูตรดินปั้นเนื้อดินพื้นบ้าน ต.ด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา
วัตถุดิบที่ใช้คือ

- 3.1 เนื้อดินพื้นบ้าน ต.ด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา
- 3.2 ทราย

3.3 ดินเชื้อ

4. ทดลองทำเคลือบด้านเผาที่อุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส โดยใช้การเผาในเทคนิคเตาฟืน
5. สร้างแบบจำลอง 2 มิติ และ 3 มิติ เพื่อหารูปแบบและปรับปรุงแก้ไขปัญหาในด้านรูปทรง ขึ้นรูปผลงานด้วยวิธีการขึ้นรูปด้วยมือ (hand forming)
6. สร้างสรรค์ผลงานและวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปรวบรวมข้อมูลเป็นเอกสาร นำเสนอผลงานนำเสนอและเผยแพร่

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสาร อินเตอร์เน็ต หนังสือเกี่ยวกับหลักไตรลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา หนังสือศิลปะและบทกวีที่เป็นปรัชญา
2. ศึกษาเกี่ยวกับกิริยาต่างๆในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ลักษณะการผูกเรือนของสารวัตถุในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในขณะนั้นๆ
3. ศึกษาหลักทัศนธาตุทางองค์ประกอบของศิลปะที่สามารถสื่อและแสดงให้เห็นลักษณะของงานประติมากรรมในมุมมองต่างๆ

อุปกรณ์ในการศึกษา

1. กล้องถ่ายภาพ
2. หนังสือเอกสารและรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับหลักไตรลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา หนังสือศิลปะและบทกวีที่เป็นปรัชญา
3. คอมพิวเตอร์ เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและทำเอกสารวิเคราะห์ เพื่อประกอบการนำเสนอผลงาน
4. อุปกรณ์การทำงานเครื่องเคลือบดินเผา อุปกรณ์การขึ้นรูป
5. อุปกรณ์ในการทำเคลือบและการเผาผลงาน

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

รวมเป็นเงิน โดยประมาณ 55,000 บาท

การเสนอผลงาน

1. การนำเสนอผลงาน โดยการจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ได้แก่ ผลงาน
ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาจำนวน 6 ชิ้น
2. ผลงานเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ผลงานพร้อมภาพประกอบจำนวน 3 ชุด

บทที่ 2

ข้อมูลและที่มาของการสร้างสรรค์

การศึกษาศรีสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาหัวข้อ “ ห้วงเวลาแห่งสังขาร” (Trip of the time) ซึ่งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้เป็นที่มาของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างสรรค์ และนำเสนอในรูปแบบผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา ซึ่งในกระบวนการดำเนินงานตลอดจนขั้นตอนต่างๆที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทางศิลปะ

- 1.1 ที่มาของแรงบันดาลใจ
- 1.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์
- 1.3 อิทธิพลทางศิลปิน
- 1.4 การจัดองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2. ข้อมูลทางกรรมวิธีและวัตถุดิบในการสร้างสรรค์

- 2.1 เนื้อดินที่ใช้ในการสร้างสรรค์
- 2.2 เทคนิคการขึ้นรูป (Forming)
- 2.3 การเผาตกแต่ง (Firing)

1. ข้อมูลทางด้านศิลปะ

1.1 ที่มาของแรงบันดาลใจ

ไตรลักษณ์

อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา คือหลักพุทธธรรมที่แสดงออกถึงความไม่ยั่งยืนในทุกสรรพสิ่งบนโลก อนิจจัง หมายความว่า เกิดขึ้นที่ไหนเมื่อใดก็ดับไปเมื่อนั้น เช่น รูปธรรมในอดีตก็ดับไปในอดีต ไม่ถึงขณะนี้ รูปในขณะนี้ก็ดับไปที่นี้ ไปไม่ถึงข้างหน้า รูปในอนาคตจะเกิด ถัดต่อไปก็จะดับ ณ ที่นั่นเอง ทุกขัง คือ สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ เป็นสภาพที่ผูกพันแตกสลายได้

จะต้องย่อยยับดับสิ้นไป จะต้องเสื่อมโทรมสิ้นสลายไป อนัตตา คือ ความไม่มีสาระ ก็คือ ความไม่มีแก่นสาร ไม่มีแกน ไม่มีสิ่งที่เป็นตัวแท้ที่ยั่งยืนคงตัวอยู่ตลอดไป(พระพรหมคุณาภรณ์ ,2554)

ข้าพเจ้าได้สัมผัสถึงสิ่งที่ไม่ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ จากบุคคลต่างๆ ในครอบครัวของข้าพเจ้าเองและผู้คนรอบข้าง อากัปกิริยาต่างๆในการทำงาน ที่แสดงออกถึงความเหนื่อยล้าโรยแรง ความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของร่างกายบิดาของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสะเทือนใจ ทำให้ข้าพเจ้าคิดและเริ่มพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ และมองเห็นความเป็นธรรมชาติของสังขารและทุกสรรพสิ่งมากยิ่งขึ้น

จากแรงบันดาลใจในดั่งที่ข้างต้นกล่าวมา ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เครื่องเคลือบดินเผา โดยสื่อความรู้สึกสะท้อนผ่านแนวความคิดเรื่องความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ โดยนำเสนอแนวความคิดผ่านผลงานประติมากรรมด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ทางเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อนำเสนอแนวความคิดเรื่องความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสังขารในทัศนคติของข้าพเจ้า

ภาพที่ 1 การพักผ่อนของพ่อหลังจากผ่านการทำงานมาทั้งวัน

ภาพที่ 2 เมื่อครั้งเยาว์วัยของข้าพเจ้าและภาพการสมรสของบุคคลในครอบครัว

ภาพที่ 3 การสูญเสียบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า

1.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือการนำอิริยาบถต่างๆของมนุษย์ที่แสดงออกถึงความเหน็ดเหนื่อย ความเคลื่อนไหวในท่าทางที่มีทิศทางต่างๆเป็นหลัก มาผสมผสานกับลักษณะการสุกก่อนของสังสารวัฏในธรรมชาติ มาแสดงออกเป็นความงามเชิงสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดผลงาน โดยการประสานกันระหว่างทัศนธาตุและกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อเป็นนัยสำคัญสะท้อนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนในทุกสรรพสิ่งที่มีการ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไป ตามหลักพระพุทธศาสนาที่มีว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา และเป็นสื่อสะท้อนให้มีความไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต

1.3 อิทธิพลทางศิลปิน

ศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

เฮนรี มัวร์ (Henry Moore) เป็นประติมากรที่สร้างสรรค์งานประติมากรรมในลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่มีการตัดทอนมาจากรูปทรงของมนุษย์ในอิริยาบถต่างๆ โดยการ เสกัศภาพอิริยาบถนั้นๆ ให้เส้นทับซ้อนกันจนเกิดเส้นใหม่ขึ้นมา และได้มีการใช้ที่ว่างในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างลงตัว ทำให้ผลงานที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นงานนั้นมีรูปทรงที่ไม่หนักและเกิดมวลอากาศที่ลื่นไหลนำสายตาเข้าไปสัมผัสในส่วนโค้ง ลึกลับของชิ้นงาน เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นของอากาศ ทำให้เกิดที่ว่างภายในและภายนอก ทำให้เกิดองค์ประกอบที่สวยงามในผลงาน อิทธิพลจากงานของ เฮนรี มัวร์ (Henry Moore) คือ การสร้างมวลอากาศที่ลื่นไหลนำสายตาเข้าไปสัมผัสในส่วน โค้ง ลึกลับของชิ้นงาน เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นของอากาศ ทำให้เกิดที่ว่างภายในและภายนอก

ภาพที่ 4 ภาพผลงานประติมากรรมของเฮนรี มัวร์ (Henry Moore)

อุมแบร์โต บ็อคโซนี (Umberto Boccioni) เป็นศิลปินอีกท่านหนึ่งที่มีอิทธิพลทางด้านรูปทรง และแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ในผลงานที่มีชื่อว่า “รูปทรงที่มีเอกภาพในอวกาศ” เป็นงานประติมากรรมได้แสดงให้เห็นถึงช่องว่างภายในรูป ซึ่งในทางประติมากรรมนั้น ถือว่าสำคัญเช่นเดียวกับรูปทรงภายนอกเพราะแสงที่ปรากฏบนรูปทรงทำให้เกิดเงา และเงาจะสร้างรูปขึ้นอีกเป็นการสร้างปริมาตรในงาน เมื่อปริมาตรและเส้นรอบนอกทำงานร่วมกัน จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของเส้น ซึ่งในส่วนนี้เองที่มีอิทธิพลต่องานของข้าพเจ้าในการใช้ปริมาตรและเส้นรอบนอกทำงานร่วมกันกับที่ว่างจนทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของเส้น

ภาพที่ 5 ผลงานของ อุมแบร์โต บ็อคโซนี (Umberto Boccioni) “รูปทรงที่มีเอกภาพในอวกาศ”

เชิดชัย ศิริ โภคา เป็นศิลปินที่มีความคล้ายคลึงกันกับผลงานของ อุมแบร์โต บ็อคโซนี (Umberto Boccioni) ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงช่องว่างภายในรูปขึ้นงาน ซึ่งในทางประติมากรรมนั้น ถือว่าสำคัญเช่นเดียวกับรูปทรงภายนอกเพราะแสงที่ปรากฏบนรูปทรงทำให้เกิดเงา และเงาจะสร้างรูปขึ้นอีกเป็นการสร้างปริมาตรในงาน เมื่อปริมาตรและเส้นรอบนอกทำงานร่วมกัน จะทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของเส้น ซึ่งในงานของ เชิดชัย ศิริ โภคา มีความแตกต่างจากงานของอุมแบร์โต บ็อคโซนี (Umberto Boccioni) ในส่วนที่มีความเป็นรูปทรงของมนุษย์มากกว่า และมี

การแสดงออกถึงความเป็นไทยที่ชัดเจน อิทธิพลจากงานของ เชิดชัย ศิริโกคาที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าคือ การแสดงให้เห็นถึงช่องว่างภายในรูปชิ้นงานให้เกิดการทำงานร่วมกันกับแสงจนเกิดการเคลื่อนไหวของเส้น

ภาพที่ 6 ผลงานของ เชิดชัย ศิริโกคา “ดีลาแห่งสัมพันธภาพ”

1.4 การจัดองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไม่ว่าในสาขาใดๆก็ตาม จำเป็นต้องมีหลักในการจัดองค์ประกอบของรูปทรง เพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ไปตามแนวความคิด และเกิดความงามตามแบบของศิลปะสาขานั้นๆ โดยจะต้องศึกษาเรื่ององค์ประกอบศิลป์ และสามารถเลือกเอาทฤษฎีหรือหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่เหมาะสมกับผลงาน และตอบโจทย์ของความรู้สึกรสชาติของศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เลือกใช้หลักองค์ประกอบทางศิลปะดังนี้

1. ดุลยภาพ (Balance) คือสภาพที่มีความเสมอกันหรือเท่าเทียมกัน หรือความพอดีของการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่มีการจัดวางไว้ด้านใดด้านหนึ่ง

2. การซ้ำ (Repetition) เกิดจากองค์ประกอบที่มีลักษณะเหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปวางอยู่ในที่ว่าง โดยที่มีที่ว่างคั่นอยู่ในระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นที่จะนำมาซ้ำกันเหล่านั้นได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง เป็นต้น

3. ที่ว่าง (Space) หมายถึงพื้นที่ระหว่างรูปทรง พื้นผิว ปริมาตรของอากาศที่ล้อมรอบรูปทรงวัตถุ และขอบเขต

4. รูปทรง (Form) คือส่วนที่เป็นรูปธรรมของงานศิลปะ รูปทรงเป็นตัวกลางและเป็นตัวการที่สำคัญ ที่เป็นสื่อความหมายของศิลปินไปยังผู้เสพ ซึ่งบางครั้งเพียงแครูปทรงเพียงอย่างเดียว ก็สามารถสื่อความหมายออกมาได้อย่างสมบูรณ์

5. สัดส่วน (Proportion) การสร้างสัดส่วนเป็นการสร้างการเปรียบเทียบ หรือการสร้างความสัมพันธ์ของขนาดแต่ละส่วนของรูปทรงกับพื้นที่ว่าง (Space) หรือแม้แต่สัดส่วนขนาดพื้นฐานหรือพื้นที่ติดตั้งผลงาน สัดส่วนพอเหมาะพอดีทำให้เกิดความงามในองค์ประกอบโดยรวมของผลงานศิลปะ ในอารยธรรมกรีกหรือช่างสถาปนิก ได้คิดค้นสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีสัดส่วนสวยงามสมบูรณ์ มีความกว้าง : ความยาว เท่ากับ 1 : 1.618 เรียกว่าสัดส่วนทอง หรือ Golden section หากสังเกตสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเราเช่นแจกันที่มีคอ สัดส่วนของขนาดตัวแจกันกับขนาดของคอแจกัน เมื่อสัดส่วนเปลี่ยนก็ให้ความรู้สึกเปลี่ยนไปเช่นกัน เราสามารถสร้างสัดส่วนจากสิ่งเหล่านี้ได้แก่ระยะ หรือความยาวของแต่ละส่วนขนาดของพื้นที่ของแต่ละส่วนที่มีลักษณะเป็น 2 ส่วน ปริมาตรของแต่ละส่วนของผลงานที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ ทั้งนี้รวมถึงพื้นที่ว่างด้วย สัดส่วนจะมีความงามหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการกับรูปทรงด้วยทฤษฎีทางศิลปะ และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินแต่ละคน

6. ความเคลื่อนไหว (Movement) เป็นการสร้างรูปทรงให้แสดงถึงการเคลื่อนที่ ขยับ ไม่หยุดนิ่ง แสดงความรู้สึกว่ามีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นจุดเริ่มจุดจบ หรือการเคลื่อนไปอย่างไม่มีจุดจบ สิ่งที่เป็นสื่อถึงความเคลื่อนไหวได้แก่ จุด เส้น ขนาด น้ำหนัก และทิศทางของรูปทรง

7. เอกภาพ (Unity) ความเป็นเอกภาพ หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความมีส่วนร่วมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งทางด้านเนื้อหา และด้านองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสื่อสารไปยังผู้ชมผลงาน สามารถมองเจาะลึกไปถึง

แนวความคิดและจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานได้ การสร้างเอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นสร้างได้โดยตั้งประเด็นหลักที่ชัดเจนเป็นเรื่องเดียวแล้วเอาองค์ประกอบอื่นมาสนับสนุน หรือถ้าการสร้างสรรค์ผลงานนั้นมีประเด็นหลักมากกว่าหนึ่งประเด็น ก็ต้องใช้ตัวเชื่อมประสานหลอมรวมประเด็นต่างๆ ให้กลายเป็นหนึ่งเดียว และชัดเจนขึ้นเป็นเนื้อหาที่มีเอกภาพสำหรับในด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์นั้น ผลงานจะมีเอกภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการทัศนธาตุ (Visual Element) ให้เกิดความลงตัวให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของรูปทรงไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้งเมื่อชมผลงาน วิธีการสร้างเอกภาพ ในองค์ประกอบศิลป์นั้นทำได้โดยการนำเอาทัศนธาตุที่เหมือนกันเช่น จุด เส้น พื้นผิวที่เหมือนกันหรือ ล้อกัน สีที่เป็นวรรณะเดียวกันเส้นที่มีทิศทางไปทางเดียวกัน มุ่งเข้าไปหาจุดศูนย์กลางเดียวกัน

สรุป การใช้หลักการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ข้าพเจ้าจะใช้หลักของการซ้ำที่ซ้ำสัดส่วน และความเคลื่อนไหวโดยอาศัยหลักการทางองค์ประกอบดังกล่าวไว้ข้างต้นเนื่องจากผลงานประติมากรรมหัวข้อ “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” เป็นการแสดงออกในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของเวลา และอาศัยหลักองค์ประกอบต่างๆเพิ่มความสวยงามในงานสร้างสรรค์

2. ข้อมูลทางด้านกรรมวิธีและวัตถุดิบที่ใช้ในการสร้างสรรค์

2.1 เนื้อดินที่ใช้ในการสร้างสรรค์

เนื้อดินปั้นนับเป็นวัตถุดิบหลักในการสร้างครื่องเคลือบดินเผา ดินแต่ละชนิดย่อมมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับผู้สร้างสรรค์ผลงานจะเล็งเห็นและหยิบมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะต้องทำการศึกษาทดลอง ซึ่งอาจเพิ่มวัตถุดิบอื่นเข้าไปเพื่อให้ดินมีลักษณะเฉพาะตรงตามที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในดินพื้นบ้านด่านเกวียน เป็นดินที่อยู่แถบแม่น้ำมูลมีความเหนียวสูงเผาได้ในอุณหภูมิกลาง ไปจนถึงระดับอุณหภูมิสูง (1,200 – 1,250) องศาเซลเซียส เป็นดินตะกอนเกิดการสะสมกันเป็นเวลานานจนเกิดการทับถมรวมกับ ซากพืชซากสัตว์ กระจายตัวอยู่ในชั้นของเนื้อดินที่ลึกลงไป 0.5 – 20 เมตร มีคุณสมบัติคือมีความเหนียวสูง และมีแร่เหล็กปนอยู่ในเนื้อดิน เมื่อเผาในอุณหภูมิที่สูง แร่เหล็กและเนื้อดินจะเกิดการหลอมรวมกัน ทำให้งานที่เผาออกมามีสีดำเหมือนเหล็กและมีความแกร่งสูง ซึ่งเมื่อข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์จึงต้องมีการ

ปรับสูตรดินเพื่อให้เหมาะกับการสร้างสรรค์งานประติมากรรมเครื่องปั้นดินเผาที่มีขนาดใหญ่ มีโครงสร้างที่แข็งแรง จึงได้มีการคิดค้นทดลองและทดสอบเพื่อให้เนื้อดินเกิดคุณสมบัติตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ซึ่งในการทดลองวัตถุดิบที่ข้าพเจ้าใช้ทั้งหมดมีอยู่ 3 ชนิดดังนี้

1. ดินพื้นบ้านด่านเกวียน ต.ด่านเกวียน ต.โชคชัย จ.นครราชสีมา เป็นดินพื้นบ้านที่มีความเหนียวมาก
2. ทรายแม่น้ำ เป็นทรายที่มีขนาดเล็ก ช่วยในการเสริมโครงสร้างของเนื้อดินในการขึ้นรูปและการเผาในอุณหภูมิที่สูง
3. ดินเชื้อ เป็นดินที่ผ่านการเผาดิบแล้ว ช่วยในการเสริมโครงสร้างในการขึ้นรูปชิ้นงาน และช่วยลดการแตกร้าวและการหดตัวของเนื้อดิน

2.1 เทคนิคการขึ้นรูป

การขึ้นรูปในงานเครื่องเคลือบดินเผา มีหลายกรรมวิธีขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ผลงานว่าต้องการผลิตงานประเภทใด นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับความถนัดความชำนาญ และความชอบส่วนบุคคลอีกด้วย ในที่นี้สามารถแบ่งการขึ้นรูปได้เป็น 5 กรรมวิธี คือ

1. การขึ้นรูปด้วยมือ (Hand Forming)
2. การบีบกด (Pinching)
3. การขด (Coiling)
4. การทำดินแผ่น (Slabbing)
5. การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน (wheel throwing)

1. การขึ้นรูปด้วยมือ (Hand Forming)

การขึ้นรูปด้วยมือเป็นวิธีการขึ้นรูปชิ้นงานแบบง่ายๆ โดยปราศจากเครื่องจักรอื่นๆ ช่วยเหลือ เป็นวิธีการที่มนุษย์ได้ทำมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ โดยการควบคุมดินและปั้นในขณะที่ขึ้นรูปให้ได้ตามที่ต้องการซึ่งต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ความชำนาญในการทำงานจึงจะสามารถปั้นภาชนะที่งดงาม และดูมีคุณค่าได้ การขึ้นรูปด้วยมือทำได้ 2 วิธีดังต่อไปนี้

2. การบีบกด (Pinching)

การขึ้นรูปด้วยวิธีการบีบกดเป็นวิธีการขึ้นรูปชิ้นงานที่มีขนาดเล็กๆ ทำด้วยมือทำได้โดยใช้นิ้วโป้งเจาะลงไปก้อนดินแล้วบีบทำให้เกิดเป็นหลุมขึ้น การบีบอย่างง่ายๆ นี้ก่อให้เกิด

รูปทรงตามธรรมชาติ และความหนา บางใกล้เคียงกันตลอดทั้งชิ้น เมื่อทดลองทำคู่มือทดลอง ทำคู่มือจะพบว่ารูปทรงของภาชนะขึ้นอยู่กัทิศทาง และแรงกดดันที่เปลี่ยนแปลงไป รูปทรงที่ใช้วิธีนี้ เช่น ถ้วย ชาม แจกัน หรือรูปทรงสร้างสรรค์อื่นๆ

3. การขด (Coiling)

การขึ้นรูปภาชนะแบบขดโดยนำเนื้อดินมาคลึงเป็นเส้นเป็นวิธีการที่มนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ทำกันมานานหลายพันปีก่อนมีผู้มาค้นพบเป็นหมุนและยังเป็นที่ยินยอมต่องเนื่อง จนถึงปัจจุบัน เนื่องจากสามารถขึ้นรูปทรงได้หลายแบบ และภาชนะมีพื้นผิวที่น่าสนใจ การขึ้นรูปวิธีนี้เรียกชื่อตามลักษณะการคลึงดินให้เป็นเส้นแล้วขดซ้อนต่อกันให้เป็นรูปทรงของภาชนะ สามารถขึ้นรูปทรงกลวงได้ตั้งแต่ภาชนะขนาดเล็กจนถึงงานประติมากรรมขนาดใหญ่ และเป็นเทคนิคที่ฝึกบังคับการควบคุมดินเบื้องต้นด้วยวิธีการขึ้นรูปภาชนะแบบขดคนวดดินพอประมาณ แล้วแล้วแบ่งดินส่วนหนึ่งคลึงบน โต้ะที่มีผิวเรียบให้เป็นแท่งกลมหรือเชือกโดยใช้มือ 2 ข้าง กดคลึงดินจากจุดกลาง และแผ่ออกไปทั้งซ้ายขวา โดยใช้น้ำหนักการคลึงเท่ากัน พยายามรักษาความหนาของดินให้เท่ากันตลอดทั้งเส้น เส้นผ่านศูนย์กลางของดินแต่ละเส้นจะเท่ากับ ความหนาของภาชนะ คลึงดินให้ได้หลายเส้นแล้วใช้ผ้าชื้นคลุมไว้ ทำฐานภาชนะโดยใช้เส้นดินขดเป็นวงให้แน่น ทาน้ำสลีปเพื่อเชื่อมรอยต่อขึ้นรูปโดยทาน้ำสลีปขึ้นๆรอบฐาน แล้วนำเส้นดินขดเป็นวงบนฐานกดให้แน่น เสมอกัน

4. การทำดินแผ่น (Slabbing)

การเตรียมดินแผ่นสามารถทำได้โดยการกดหรือคลึงดินให้แบนตามความหนาที่ ต้องการซึ่งมีหลายวิธีด้วยกัน โดยปกติการเตรียมดินแผ่นขนาดเล็กสามารถทำได้ด้วยการใช้ลูกกลิ้ง กลิ้งไปมาบนก้อนดินจนแบน ดินเหนียวแบบนี้ สามารถนำมาใช้ขึ้นรูปได้ โดยการตัดให้เป็นรูปร่างต่างๆเพื่อนประกอบเข้าด้วยกันเป็นรูปทรงสามมิติ เช่น กล่องหรือกระบอก การใช้ลูกกลิ้ง กลิ้งไปมาตามแนวเส้นทแยงมุมทั้งสองจะทำให้เนื้อดินแบนลง และรักษารูปลักษณะสีเหลืองเดิมไว้ นอกจากนี้การเปลี่ยนทิศทางการกลิ้งหลังจากได้กลิ้งไปแล้ว 2-3 ครั้งจะทำให้ความหนาของ แผ่นดินเหนียวเท่ากันการวางวัสดุที่ทำให้เกิดพื้นผิวชนิดต่างๆ เช่น ใบไม้ ลงบนดินแผ่นที่เตรียมไว้จะได้พื้นผิวที่สวยงาม

5. การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน (Wheel Throwing)

การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เป็นการขึ้นรูปด้วยทรงแบบทรงภาชนะ โดยอาศัยแรงหนีศูนย์กลางความเร็วในการหมุนของแป้นหมุนรอบมาตรฐานคือ 80 รอบ ต่อนาที การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุนมีข้อควรระวังคือความหนาของผลิตภัณฑ์ ระหว่างปาก กับก้น ไม่เท่ากันต้องอาศัยการ

ตกแต่งโดยการขูดดินที่บริเวณก้นผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องความหนาบางที่ไม่เท่ากัน

ข้าพเจ้าได้เลือกเทคนิคการขึ้นรูปชิ้นงานด้วยเทคนิคการขึ้นขด(Coiling) เพราะด้วยลักษณะชิ้นงานที่มีความซับซ้อนและมีขนาดใหญ่ ในเทคนิคการขึ้นขดนี้สามารถตอบสนองและให้รายละเอียดของรูปทรงของชิ้นงานและความรู้สึกรองข้าพเจ้าได้อย่างลงตัว

2.2 การเผาตกแต่ง (Firing)

เตาเผาที่นิยมใช้ในงานเครื่องเคลือบดินเผา นั้นแบ่งไปตามชนิดของเชื้อเพลิง คือเตาไฟฟ้าใช้ไฟฟ้าในการเผา เตาแก๊สใช้แก๊สในการเผา เตาฟืนใช้ฟืนในการเผา และยังมีเตาในรูปแบบต่างๆที่ใช้เชื้อเพลิงมีแตกต่างกันออกไป ซึ่งในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกใช้เทคนิคในการเผาแบบเตาฟืน ซึ่งข้าพเจ้าต้องการให้ชิ้นงานที่สร้างสรรค์ผ่านกระบวนการการเผาแบบพื้นบ้าน และบรรยากาศการเผาแบบสันดาปไม่สมบูรณ์

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ตั้งจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อให้ผลงานสะท้อนตามแนวความคิดที่ตั้งจุดประสงค์เอาไว้ ดังนั้นในการสร้างสรรค์ชิ้นงานในแต่ละชิ้นย่อมจะมีความสำคัญ เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์นั้นได้ตอบสนองแนวความคิดได้ตามต้องการ ซึ่งในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาข้าพเจ้าได้ดำเนินงานไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมหัวข้อ “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” ซึ่งมีที่แรงบันดาลใจมาจากการที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอกับบุคคลในครอบครัว และสรรพสิ่งต่างๆที่อยู่รอบกายของข้าพเจ้าตั้งแต่ครั้งยังเด็กจนถึงปัจจุบัน ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามห้วงเวลาที่ผันผ่าน ทำให้ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเสนอแนวคิดเรื่องของความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืน โดยนำลักษณะอิริยาบถของมนุษย์ที่แสดงออกถึงความไม่ยั่งยืน ไม่คงที่ โดยลักษณะของชิ้นงานจะแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย มีการเคลื่อนไหวตามกาลเวลาซึ่งในการค้นหารูปแบบของชิ้นงานนั้นได้มีการศึกษารูปแบบผ่านหลักทัศนธาตุ เพื่อให้เกิดความลงตัวในชิ้นงาน โดยทำการถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้สึกผ่านผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อเป็นสื่อสะท้อนที่สอดคล้องกับแนวความคิดดังที่กล่าวมา

2. แนวทางจากการสร้างสรรค์ที่ผ่านมา

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ห้วงเวลาสู่สังขาร” ผลงานของข้าพเจ้าได้แสดงออกถึงสังขารของมนุษย์ที่ผ่านการทำงานหนักมายาวนาน โดยใช้เนื้อดินด่านเวียงในการขึ้นรูปแบบขด เผาเคลือบโดยเตาแก๊สในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์ อุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส และทำการรมควัน

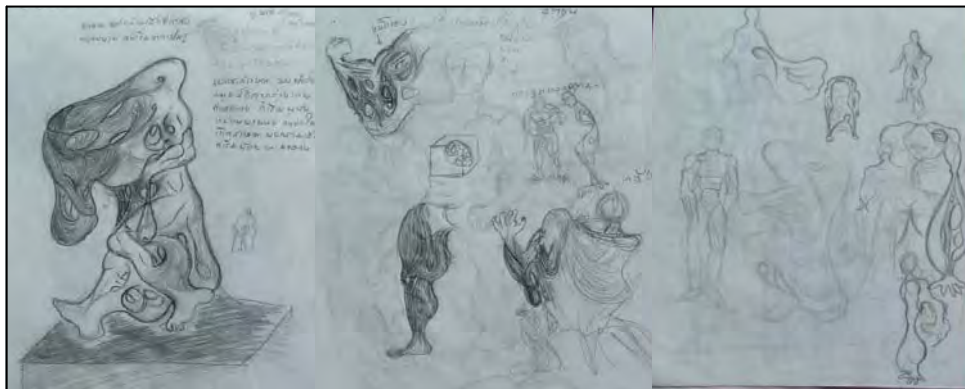
ภาพที่ 7 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “ห้วงเวลาสู่สังขารหมายเลข 1”

ภาพที่ 8 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ “ห้วงเวลาสู่สังขารหมายเลข 2”

3. ศึกษาแนวทางการออกแบบร่าง 2 มิติ และ 3 มิติ

เพื่อให้ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาเป็นไปตามขั้นตอนของการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้แบ่งช่วงเวลาของการศึกษาเป็นแบบร่าง 2 มิติ และ 3 มิติเป็น 5 ระยะดังต่อไปนี้

ภาพที่ 9 แบบร่าง 2 มิติระยะที่ 1

ภาพที่ 10 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 1

ภาพที่ 11 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 1

การศึกษาแบบร่าง 2 มิติ และแบบจำลอง 3 มิติในระยะที่ 1 เข้าพเจ้าในการค้นหา รูปแบบทางศิลปะในระยะที่ 1 นี้ เข้าพเจ้าได้เน้นการค้นหารูปทรงโดยนำรูปทรงของมนุษย์ที่มี ลักษณะร่างกายที่กำลังยุพังลง ซึ่งการค้นหารูปแบบทางศิลปะในระยะที่ 1 นี้เรื่องราวในงานยังมีการแสดงออกในทิศทางที่รวดเร็วจนเกินไป ทำความรูู้สึกที่ถ่ายทอดออกมายังไม่ส่งผลให้อารมณ์และความรูู้สึกเท่าที่ควร

ภาพที่ 12 แบบร่าง 2 มิติระยะที่ 2

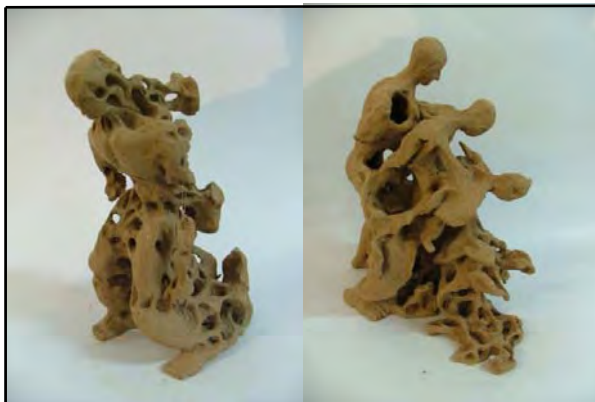

ภาพที่ 13 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 2

ภาพที่ 14 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 2

ในการค้นหารูปแบบทางศิลปะลักษณะ 3 มิติระยะที่ 2 นี้มีความน่าสนใจมากขึ้นโดยข้าพเจ้าได้ใช้ช่าง เพื่อให้รู้สึกควรแสดงออกให้เห็นได้ถึงลักษณะที่ค่อยๆเลื้อยโถมลงซึ่งยังมีการแสดงทิศทางในการเลื้อยคลายที่ยังไม่ชัดเจน

ภาพที่ 15 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 3

ภาพที่ 16 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 3

ในการค้นหารูปแบบทางศิลปะลักษณะ 3 มิติระยะที่ 3 มีความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าได้นำเอาอิริยาบถของมนุษย์ที่แสดงทิศทางในการเคลื่อนไหว และได้แสดงทิศทางของลักษณะการผูกมัดที่นำเสนอไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ชิ้นงานส่งผลทางอารมณ์และความรู้สึกชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 17 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 4

ภาพที่ 18 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 4

ในการค้นหารูปแบบทางศิลปลักษณะ 3 มิติในระยะที่ 4 ข้าพเจ้าได้นำหลักทัศนศิลป์ในเรื่องของการเข้ามาใช้ในงานเพื่อให้ชิ้นงานแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลง และนำหลักทัศนศิลป์เรื่องที่ว่ามาใช้แทนในลักษณะของการเสื่อมสลายของรูปทรง ซึ่งส่งผลถึงถึงความรู้สึกได้ดีมากขึ้น

ภาพที่ 19 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5

ภาพที่ 20 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5

ภาพที่ 21 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5

ภาพที่ 22 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5

ภาพที่ 23 แบบจำลอง 3 มิติระยะที่ 5

การศึกษาแบบร่าง 3 มิติ ระยะที่ 4 ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาทดลองการเผาในบรรยากาศชิ้นงานในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์ และทดลองเคลือบรานซึ่งเป็นเคลือบซีเข้ามาใช้ในงาน ทำให้ชิ้นงานเกิดความน่าสนใจและเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากผลการศึกษา รูปแบบทางศิลปะจากแบบร่าง 2 มิติ และแบบร่าง 3 มิติ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริงตามแบบที่ได้นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์

4. ศึกษาวัตถุดิบเทคนิคและรูปทรง

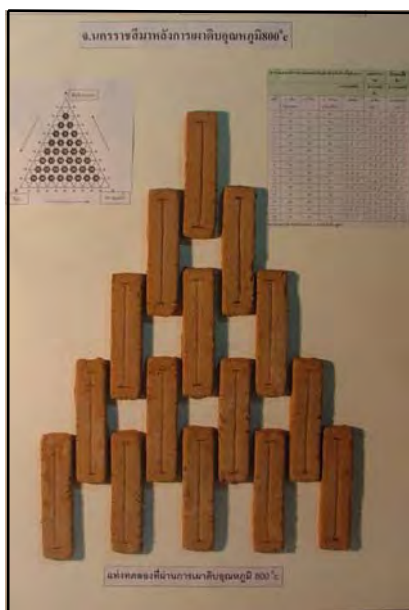
การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง วัตถุดิบที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานคือเนื้อดินที่ใช้ในการปั้น ซึ่งเป็นวัตถุดิบของการสร้างสรรค์รูปทรง ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ดินพื้นบ้านด่านเกวียน ต.ด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมาผสมทรายแม่น้ำและดินเชื้อ เพื่อเป็นการเสริมโครงสร้างเพิ่มความแข็งแรงให้กับผลงาน

การศึกษาถึงแนวทางในการวิจัยการทดลองปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเนื้อดินพื้นบ้านด่านเกวียนเพื่อนำมาสร้างสร้งงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาโดยมีส่วนประกอบของวัสดุคือ ดินพื้นบ้านด่านเกวียน ทรายแม่น้ำ ดินเชื้อคือดินด่านเกวียนที่ผ่านการเผาดิบแล้วทำการบดให้ละเอียด

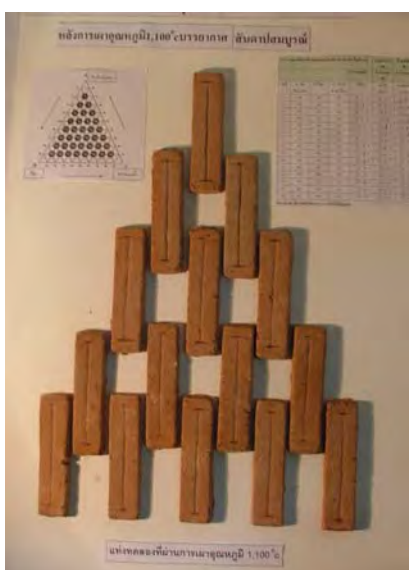
ตารางที่ 2 ตารางแสดงการอ่านค่าส่วนผสมของเนื้อดิน

จุดที่	A :ดินดานเกวียน	B :ทรายแม่น้ำ	C : ดินเขี้ยว	ค่าความเหนียว
1	30	10	60	X
2	40	10	50	X
3	30	20	50	X
4	50	10	40	O
5	40	20	40	X
6	30	30	40	X
7	60	10	30	O
8	50	20	30	X
9	40	30	30	X
10	30	40	30	X
11	70	10	20	O
12	60	20	20	O
13	50	30	20	O
14	40	40	20	X
15	30	50	20	X

หมายเหตุ : สัญลักษณ์ค่าความเหนียวให้เป็น O และ X O = ความเหนียวที่สามารถขึ้นรูปได้ X = ไม่เหมาะแก่การขึ้นรูป

ภาพที่ 24 ผลการทดลองเนื้อดินหลังเผาที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 25 ผลการทดลองเนื้อดินหลังเผาที่อุณหภูมิ 1,100 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการทดลองค่าการหดตัว

จุดที่	ค่าการหดตัวก่อนเผาดิบ	ค่าการหดตัวหลังเผาดิบ 800 องศาเซลเซียส	ค่าการหดตัวหลังเผา 1,100 องศาเซลเซียส
1	0.1 %	0.2 %	0.4 %
2	0.3 %	0.5 %	0.6 %
3	0.2 %	0.3 %	0.5 %
4	0.4 %	0.5 %	0.7 %
5	0.2 %	0.4 %	0.6 %
6	0.2 %	0.3 %	0.5 %
7	0.5 %	0.5 %	0.7%
8	0.4 %	0.6 %	0.8 %
9	0.4 %	0.7 %	0.9 %
10	0.4 %	0.6 %	0.8 %
11	04 %	0.5 %	0.7 %
12	0.1 %	0.8 %	10 %
13	0.4 %	0.6 %	0.8 %
14	0.4 %	0.5 %	0.7 %
15	0.1 %	0.7 %	0.9 %

สรุปผลการทดลองเนื้อดินจากตาราง

จากการทดลองจะเห็นได้ว่าวัตถุดิบที่นำมาผสมกับเนื้อดินด้านเกวียนมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ต่างก็มีส่วนที่ช่วยในการปรับปรุงคุณสมบัติของเนื้อดินได้อย่างพึงพอใจ

ทราย เป็นวัตถุดิบที่ช่วยในการเสริมโครงสร้างภายในเนื้อดินช่วยลดการหดตัวและลดความเหนียวของเนื้อดิน

ดินเชื้อ เป็นวัตถุดิบที่ช่วยลดการหดตัวของเนื้อดิน และช่วยเสริมโครงสร้างของเนื้อดินให้แข็งแรงระหว่างการขึ้นรูปชิ้นงาน

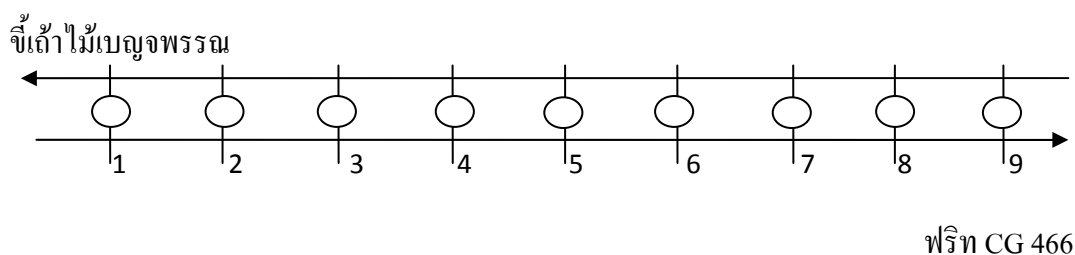
จากการทดลองทำให้ข้าพเจ้าทราบว่าในสูตรที่ 7 มีความเหนียวที่เหมาะสมในการขึ้นรูปมากที่สุด และมีโครงสร้างที่ดีเหมาะสำหรับการขึ้นรูปชิ้นงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาขนาดใหญ่

4.2 การทดลองหาสีเคลือบ

ในการทดลองหาสูตรน้ำเคลือบ ข้าพเจ้าต้องการสูตรเคลือบที่มีลักษณะรานและด้าน โดยในการทดลองมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ซีเมนต์ไมเบญจพรรณและฟrit CG 466 โดยในการทดลองข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการทดลองโดยใช้สูตร (Line Blend)

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการปรับอัตราส่วนเข้าหากัน (Line Blend) ระหว่างซีเมนต์และฟrit CG 466

ตารางที่ 5 ตารางแสดงค่าอัตราส่วนของเคลือบในแต่ละจุด

ตารางแสดงอัตราส่วนระหว่างซีเมนต์ไมเบญจพรรณ และฟrit CG 466									
สูตรที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ซีเมนต์	1 %	2 %	3 %	4 %	5 %	6 %	7 %	8 %	9 %
ฟrit	9 %	8 %	7 %	6 %	5 %	4 %	3 %	2 %	1 %

*หมายเหตุ ทุกสูตรเพิ่ม ทิทาเนียม 5%

5. การขึ้นรูปและการเผา

ในการขึ้นรูปงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการขึ้นรูปแบบขดทั้งหมด เพราะสามารถตอบสนองให้รายละเอียดของรูปทรงและมีคุณค่าทางความงามและความรู้สึกของชิ้นงาน กระบวนการขึ้นรูปชิ้นงานมีดังนี้

5.1 นำดินมาคลึงเป็นเส้นกลมความยาวพอประมาณแล้วค่อยๆต่อดินขึ้นไปเป็นชิ้นงานจากฐานสู่ยอดงาน เพื่อให้ได้รูปทรงตามแนวความคิดจากแบบ 3 มิติ

5.2 ค่อยๆต่อดินขึ้นเรื่อยๆ โดยสังเกตความชื้นในชิ้นงานซึ่งหากขึ้นรูปชิ้นงานเร็วจนเกินไปอาจทำให้ชิ้นงานเกิดการทรุดตัวลงได้

5.3 การผึ่งชิ้นงานให้แห้ง เนื่องด้วยเนื้อดินที่ใช้ในการขึ้นรูปซึ่งมีการแตกร้าวง่ายถ้าขาดการควบคุมอุณหภูมิอากาศที่มีต่อชิ้นงาน จึงควรใช้ถุงพลาสติกคลุมไว้พอหลวมๆเพื่อให้ชิ้นงานได้แห้งตัวลงอย่างช้าๆ

5.4 นำผลงานไปเผาในอุณหภูมิ 11,030 องศาเซลเซียส ในเตาฟืนเป็นการเผาแกร่ง ส่วนสีของชิ้นงานเกิดจากการเคลือบและบรรยากาศของไฟภายในเตา

ภาพที่ 26 การขึ้นรูปชิ้นงานแบบขด

ภาพที่ 27 การขึ้นรูปชิ้นงานแบบขุด

ภาพที่ 28 ชิ้นงานที่ผ่านการตกแต่งหลังจากการขึ้นรูป

หลังจากที่ผ่านการขึ้นรูปและการเก็บรายละเอียดของชิ้นงานแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการนำชิ้นงานเข้าสู่เตาเผาเพื่อเตรียมการเผา ในการนำชิ้นงานเข้าสู่เตาเผานั้นข้าพเจ้านำชิ้นงานเข้าเตาในขณะที่งานยังหมาดๆ ซึ่งสะดวกต่อการขนย้ายเข้าเตาเพราะเป็นการป้องกันการแตกหักขณะขนย้ายชิ้นงานเข้าสู่เตา

ในการเผาชิ้นงานข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคในการเผาเตาพื้น โดยใช้ฟืน ไม้ยูคาลิปตัสที่มีคุณสมบัติให้ไฟในอุณหภูมิที่สูง และสามารถเร่งไฟได้อย่างเต็มที่ซึ่งในการเผาชิ้นงานนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการเผาแกร่งในอุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 29 การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา

ภาพที่ 30 การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา

ภาพที่ 31 การขนย้ายชิ้นงานเข้าเตา

ภาพที่ 32 ชิ้นงานที่ทำการเผาเคลือบ

ภาพที่ 33 ขั้นตอนในการอุ่นเตา

ภาพที่ 34 ขั้นตอนในการเร่งอุณหภูมิของไฟ

ภาพที่ 35 ชิ้นงานภายในเตาหลังเผาเคลือบเสร็จเสร็จ

การเผาชิ้นงานเป็นการเปลี่ยนสภาพชิ้นงานจาก green ware เป็น biscuit ware เป็นการเปลี่ยนสภาพของเนื้อดินให้มีความแข็งแรงขึ้นและทนแตกหัก ข้าพเจ้าได้ทำการเผาแกร่งในครั้งเดียวในอุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส เพื่อเป็นการประหยัดค่าเชื้อเพลิงในการเผาพร้อมทั้งบรรยากาศที่เกิดขึ้นจากการเผาชิ้นงาน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาหัวข้อ “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” ตั้งแต่กระบวนการแบบร่าง 2 มิติ ขั้นตอนการทำแบบจำลอง 3 มิติ และขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ไปจนได้ผลงานฉบับสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้มุ่งเน้นความงามในเชิงสัญลักษณ์ของร่างกายมนุษย์ในอิริยาบถต่างๆผสมผสานกันกับลักษณะการผูกเรือนของสังสารวัฏในธรรมชาติ เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกและสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสังขาร ด้วยเนื้อหาและทัศนคติของข้าพเจ้า โดยอาศัยทัศนธาตุในการสร้างสรรค์รูปทรง ทั้งในขั้นตอนการสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ผลงาน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาหลักทัศนธาตุให้ชัดเจนและนำคุณลักษณะที่สามารถเป็นสื่อสะท้อนอารมณ์และความรู้สึก และสุนทรียภาพตามทัศนคติของข้าพเจ้าได้ นอกจากนี้การวิเคราะห์ทัศนธาตุจะทำให้เข้าใจกระบวนการของการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความเป็นเอกภาพ และมีเนื้อหาที่ชัดเจนในการแสดงออก การวิเคราะห์ผลงานแบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ทัศนธาตุเบื้องต้นในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไม่ว่าในสาขาใดๆก็ตาม จำเป็นต้องมีหลักในการจัดองค์ประกอบของรูปทรง เพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ไปตามแนวความคิด และเกิดความงามตามแบบของศิลปะสาขานั้นๆ โดยจะต้องศึกษาเรื่ององค์ประกอบศิลป์ และสามารถเลือกเอาทฤษฎีหรือหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่เหมาะสมกับผลงานและตอบโต้ของความรู้สึกของศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เลือกใช้หลักองค์ประกอบทางศิลปะดังนี้

1.1 เส้น (Line) เกิดจากจุดหลายๆจุดเรียงต่อกัน เส้นเป็นจุดเริ่มต้นในขบวนการสร้างสรรค์ เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด นอกจากนั้นเส้นยังแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวเองและการก่อตัวเป็นรูปทรงต่างๆ บางขณะเส้นสามารถแสดงความหมายเชิงสัญลักษณ์ด้วยการประกอบเป็นรูปหรือภาพที่เป็นสากล เส้นขั้นต้นมีการก่อรูปเป็น 2 ลักษณะคือ เส้นตรงและเส้นโค้งซึ่งเส้นทั้งสองลักษณะให้ความรู้สึกต่างกัน หากนำเส้นลักษณะเดียวกันหรือต่างลักษณะ

กันมาประกอบกันจะเกิดเส้นในลักษณะต่างๆ และก่อให้เกิดความรู้สึกจากลักษณะของเส้นเหล่านั้นแตกต่างกันออกไป

1.2 การซ้ำ (Repetition) เกิดจากองค์ประกอบที่มีลักษณะเหมือนกันตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปวางอยู่ในที่ว่าง โดยมีที่ว่างคั่นอยู่ในระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นที่จะนำมาซ้ำกันเหล่านั้นได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง เป็นต้น

1.3 ที่ว่าง (Space) หมายถึงพื้นที่ระหว่างรูปทรง พื้นผิว ปริมาตรของอากาศที่ล้อมรอบรูปทรงวัตถุ และขอบเขต

1.4 รูปทรง (Form) คือส่วนที่เป็นรูปธรรมของงานศิลปะ รูปทรงเป็นตัวกลางและเป็นตัวการที่สำคัญ ที่เป็นสื่อความหมายของศิลปินไปยังผู้เสพ ซึ่งบางครั้งเพียงแค่รูปทรงเพียงอย่างเดียว ก็สามารถสื่อความหมายออกมาได้อย่างสมบูรณ์

1.5 สัดส่วน (Proportion) การสร้างสัดส่วนเป็นการสร้างการเปรียบเทียบ หรือการสร้างความสัมพันธ์ของขนาดแต่ละส่วนของรูปทรงกับพื้นที่ว่าง (Space) หรือแม้แต่สัดส่วนขนาดพื้นฐานหรือพื้นที่ที่ตั้งผลงาน สัดส่วนพอเหมาะพอดีทำให้เกิดความงามในองค์ประกอบโดยรวมของผลงานศิลปะ ในอารยธรรมกรีกหรือช่างสถาปนิก ได้คิดค้นสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีสัดส่วนสวยงามสมบูรณ์ มีความกว้าง : ความยาว เท่ากับ 1 : 1.618 เรียกว่าสัดส่วนทอง หรือ Golden section หากสังเกตสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเราเช่นแจกันที่มีคอ สัดส่วนของขนาดตัวแจกันกับขนาดของคอแจกัน เมื่อสัดส่วนเปลี่ยนก็ให้ความรู้สึกเปลี่ยนไปเช่นกัน เราสามารถสร้างสัดส่วนจากสิ่งเหล่านี้ได้แก่ระยะ หรือความยาวของแต่ละส่วนขนาดของพื้นที่ของแต่ละส่วนที่มีลักษณะเป็น 2 ส่วน ปริมาตรของแต่ละส่วนของผลงานที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ ทั้งนี้รวมถึงพื้นที่ว่างด้วย สัดส่วนจะมีความงามหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการกับรูปทรงด้วยทฤษฎีทางศิลปะ และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินแต่ละคน

1.6 พื้นผิว (Texture) เป็นพื้นผิวของรูปร่างหรือรูปทรงซึ่งมีลักษณะเฉพาะและให้ความรู้สึกในการรับรู้สัมผัสต่างกันตามลักษณะของแต่ละพื้นผิวของวัสดุ ทั้งผิวละเอียด ผิวหยาบ ผิวขรุขระและผิวมัน นอกจากนั้นพื้นผิวยังสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

พื้นผิวสัมผัสด้วยตา คือ ลักษณะผลงานสองมิติ สัมผัสได้จากการมองเห็น แต่เมื่อได้ด้วยมือกลับไม่มีความแตกต่างตามที่ตาเห็น ผิวสัมผัสสามารถเกิดขึ้นจากสร้างขึ้นจากธรรมชาติ หรือจากเครื่องใช้เครื่องมือในการสร้างพื้นผิวขึ้นมา

พื้นผิวสัมผัสด้วยมือ คือ ผิวสัมผัสในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่มองเห็นด้วยตาแต่สามารถสัมผัสได้ด้วยมือ ซึ่งส่วนใหญ่ผลงาน 3 มิติ ลักษณะผลงานนูนสูง นูนต่ำ และเป็นผลงานลอยตัว มีทั้งผิวสัมผัสที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และผิวสัมผัสที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์

1.7 สี (Colour) เกิดขึ้นจากความเข้มของแสงที่กระทบสายตาค่าน้ำหนักของสีมีผลทางจิตวิทยา สียังสามารถเป็นสื่อแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกตามแต่อิทธิพลของสี

1.8 ความเคลื่อนไหว (Movement) เป็นการสร้างรูปทรงให้แสดงถึงการเคลื่อนที่ ขยับ ไม่หยุดนิ่ง แสดงความรู้สึกว่ามีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นจุดเริ่มจุดจบ หรือการเคลื่อนไปอย่างไม่มีจุดจบ สิ่งที่เป็นสื่อถึงความเคลื่อนไหวได้แก่ จุด เส้น ขนาด น้ำหนัก และทิศทางของรูปทรง

1.9 เอกภาพ (Unity) ความเป็นเอกภาพ หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความมีส่วนร่วมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งทางด้านเนื้อหา และด้านองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสื่อสารไปยังผู้ชมผลงาน สามารถมองเจาะลึกไปถึงแนวความคิดและจุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานได้ การสร้างเอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นสร้างได้โดยตั้งประเด็นหลักที่ชัดเจนเป็นเรื่องเดียวแล้วเอาองค์ประกอบอื่นมาสนับสนุน หรือถ้าการสร้างสรรค์ผลงานนั้นมีประเด็นหลักมากกว่าหนึ่งประเด็น ก็ต้องใช้ตัวเชื่อมประสานหลอมรวมประเด็นต่างๆ ให้กลายเป็นหนึ่งเดียว และชัดเจนขึ้นเป็นเนื้อหาที่มีเอกภาพสำหรับในด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์นั้น ผลงานจะมีเอกภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการทัศนธาตุ (Visual Element) ให้เกิดความลงตัวให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของรูปทรงไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้งเมื่อชมผลงาน วิธีการสร้างเอกภาพ ในองค์ประกอบศิลป์นั้นทำได้โดยการนำเอาทัศนธาตุที่เหมือนกันเช่น จุด เส้น พื้นผิวที่เหมือนกันหรือ ล้อกัน สีที่เป็นวรรณะเดียวกันเส้นที่มีทิศทางไปทางเดียวกัน มุ่งเข้าไปหาจุดศูนย์กลางเดียวกัน

2. การวิเคราะห์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกหลักองค์ประกอบศิลป์ที่นำมาใช้งานดังต่อไปนี้

- 2.1 ปริมาตรกับรูปทรง
- 2.2 ที่ว่าง กับรูปทรง
- 2.3 โครงสร้างของเส้นและความเคลื่อนไหว

2.4 พื้นผิว และค่าน้ำหนักของสี

2.1 ปริมาตรของรูปทรง

ปริมาตรชิ้นงานของข้าพเจ้าเกิดขึ้นจากรูปทรงของมนุษย์ ที่แสดงออกับกิจกรรมเคลื่อนไหวไปมาในทิศทางที่มีการซ้อนทับกันในรูปทรงซ้ำๆ เป็นปริมาตรที่แสดงให้รู้สึกอารมณ์ถึงความเปลี่ยนแปลง จากแนวตั้งไปยังแนวนอนจากด้านบนลงสู่ด้านล่าง ด้วยลักษณะของรูปทรงที่เป็นมวลที่ให้ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงซึ่งตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้า

2.2 ที่ว่าง กับรูปทรง

การสร้างที่ว่างและรูปทรงของผลงานข้าพเจ้า เป็นการสร้างที่ว่างภายในและภายนอกของรูปทรง เพื่อให้อากาศไหลเวียนภายในและภายนอกของรูปทรงในบริเวณที่แสดงลักษณะการเสื่อมสลายของรูปทรงของมนุษย์ ที่แสดงทิศทางลักษณะของความเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นการลดความทึบตันและก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวการถ่ายเทเข้าออกของอากาศ จังหวะของที่ว่างที่มีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันไหลเวียนอยู่ภายในและภายนอกที่แสดงออกับกรียาของรูปทรงมนุษย์จากรูปทรงที่มีปริมาตรที่สมบูรณ์ไปสู่รูปทรงที่ค่อยๆเสื่อมสลาย

2.3 โครงสร้างของเส้นและความเคลื่อนไหว

โครงสร้างของเส้นและความเคลื่อนไหวของงานข้าพเจ้า เกิดจากการใช้ปริมาตรที่แสดงรูปทรงที่เกิดการทับซ้อนจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสิ้นสุด โดยผสมผสานกับ โครงสร้างของเส้นและที่ว่างของรูปทรงที่แสดงลักษณะของการผูกมัดที่มีการเชื่อมต่อกันกับรูปทรงปริมาตรที่สมบูรณ์ไปสู่รูปทรงที่ค่อยๆเสื่อมสลายลง

2.4 พื้นผิวและค่าน้ำหนักของสี

ลักษณะของพื้นผิวที่ข้าพเจ้าสร้างลงบนผิวของชิ้นงาน ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคการขึ้นรูปด้วยวิธีการขึ้นขดและได้ทิ้งร่องรอยในการขึ้นรูปไว้โดยไม่เก็บผิวชิ้นงานให้เรียบ ส่วนบริเวณที่ต้องการเก็บรายละเอียดต่างๆข้าพเจ้าจะไม่ใช้ไม้ปัด เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความเป็นธรรมชาติของเนื้อดิน โดยข้าพเจ้าได้ใช้นิ้วมือกดบนผิวของชิ้นงานเพื่อเป็นการเก็บรายละเอียดของระนาบผิวของชิ้นงาน

สีของชิ้นงานของข้าพเจ้าเป็นสีจากเนื้อดินปั้นและสีที่ได้จากการผ่านกระบวนการเผาเตาพื้นในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์ ซึ่งสิ่งที่ทำให้เกิดสีคือบรรยากาศของไฟและเขม่าควันที่เกิดขึ้นภายในเตาที่ได้จากกระบวนการเผาเตาพื้นทำให้สีที่เกิดขึ้นบนผิวชิ้นงานนั้นออกมาหลากหลายบรรยากาศที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแสดงอารมณ์และความรู้สึกของการ

เปลี่ยนแปลง ความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืน และแสดงอารมณ์ความรู้สึกของความอนิจจัง ได้อย่างสมบูรณ์

ผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีแผนการดำเนินงานและพัฒนาขั้นตอนการดำเนินงานโดยคัดเลือกผลงานจากแบบร่าง 2 มิติที่มีความสมบูรณ์ตรงต่อแนวความคิดมาปั้นขยายเป็นแบบจำลอง 3 มิติ และทำการคัดเลือกต้นแบบ 3 มิติที่ตรงกับแนวทางและแนวความคิดนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงมีขนาดประมาณ 170 – 160 เซนติเมตร แล้วนำไปสู่กระบวนการเผาและเคลือบผลงานต่อไป

ต้นแบบ 3 มิติที่เลือกนำมาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานจริงจำนวน 6 ชิ้น โดยใช้เทคนิคการขึ้นขด โดยได้สร้างสรรค์ชิ้นงานในรูปแบบผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา โดยนำเสนอแนวความคิดเรื่องความไม่เที่ยงแท้ของสังขารมนุษย์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ผ่านรูปทรงของชิ้นงาน และการประสานกันของทัศนธาตุ เพื่อนำเสนอแนวความคิดในทัศนคติของข้าพเจ้า

ชิ้นงานสำเร็จ

ภาพที่ 36 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งสังขาร หมายเลข 1

เทคนิค ดินพื้นบ้านด้านเกวียน ขึ้นรูปแบบขด เคลือบขี้เถ้าเผาเตาพื้น

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 100 สูง 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งสังขาร หมายเลข 1

เทคนิค ดินพื้นบ้านด้านเกวียน ขึ้นรูปแบบขด เคลือบจี๊ด้า เผาเตาพื้น

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 100 สูง 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 38 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งสังขาร หมายเลข 1

เทคนิค ดินพื้นบ้านด้านเกวียน ขึ้นรูปแบบขด เคลือบจี้ถ้ำ เผาเตาพื้น

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 100 สูง 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 39 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งสังขาร หมายเลข 1

เทคนิค ดินพื้นบ้านด้านเกวียน ขึ้นรูปแบบขด เคลือบจี๊ด้า เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 100 สูง 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 40 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาแห่งสังขารหมายเลข 1

เทคนิค ดินพื้นบ้านด่านเกวียน ขึ้นรูปแบบขด เคลือบขี้เถ้า เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 100 สูง 120 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 มีลักษณะเป็นอิริยาบถ การเดินของมนุษย์ที่แสดงออกในลักษณะที่ซ้ำกันภายในงานชิ้นเดียว เพื่อเน้นความรู้สึกถึงความ เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันด้วยลักษณะที่ซ้ำกันซึ่งแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลง โดยได้ ทำการเอน โกวน้ำสลิปในด้านของรูปทรงมนุษย์ที่เป็นจุดเริ่มในการก้าวเดินเพื่อเป็นการเน้น โทน สี และทำการเคลือบชิ้นงานด้วยเคลือบขี้เถ้าทั้งชิ้นแล้วเซ็ดออกในบางจุด เพื่อให้เกิดน้ำหนักของ สีที่แตกต่างกัน โดยโทนสีที่แสดงออกมาเป็นสีที่แสดงออกถึงความสุกอร่อนและมีพื้นผิวที่หยาบ ขึ้นเรื่อยๆจากจุดที่เป็นรูปทรงมนุษย์เริ่มก้าวเดิน และภายในรูปทรงมีพื้นที่ว่าง เพื่อแสดงออกถึง ความว่างเปล่าที่อยู่ภายในร่างกายของมนุษย์ที่มีเพียงรูปกายภายนอก ซึ่งเมื่อประกอบกันแล้วทำ ให้ชิ้นงานมีความเป็นเอกภาพและสื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ที่สามารถแสดงออกถึง ความเป็นอนัตตา ความไม่มีตัวตนที่ยั่งยืน

ภาพที่ 41 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 2

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 140 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 42 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาผู้สังขาร หมายเลข 2

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 140 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 43 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 2

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 140 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 44 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน หัวเวลาสู่สังขาร หมายเลข 2

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 140 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 45 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาผู้สังขาร หมายเลข 2

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 140 สูง 100 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

แนวความคิดในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 นี้ ลักษณะของชิ้นงานแสดงเค้าโครงรูปทรงของมนุษย์ที่มีอากัปกิริยาอย่างเดิน แสดงออกในลักษณะที่มีรูปทรงทับซ้อนกัน และค่อยๆ ยึดโน้มลึกลงไปข้างหน้า เพื่อแทนสัญลักษณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยในส่วนที่เป็นจุดเริ่มของรูปทรงของมนุษย์ พื้นผิวจะมีลักษณะเรียบจนเริ่มหายากไปเรื่อยๆ ซึ่งบนพื้นผิวของชิ้นงานตั้งแต่จุดเริ่ม ได้เน้นร่องรอยการขึ้นรูปที่เกิดจากรอยนิ้วมือและทำให้เกิดเส้นที่แสดงทิศทางของการเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับบรรยากาศของสีบนผิวของชิ้นงานที่ให้โทนสีที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกัน ทำให้สามารถแสดงออกถึงหลักความเป็นอนิจจัง แสดงความไม่เที่ยง เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

ภาพที่ 46 ผลงานวิธานนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 3

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน,เคลือบซีเมนต์

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 180 สูง 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 47 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 3

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน,เคลือบซีเถ้า

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 180 สูง 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 48 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 3

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน,เคลือบขี้เถ้า

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 180 สูง 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 49 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 3

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน,เคลือบขี้เถ้า

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 180 สูง 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 50 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 3

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน,เคลือบซีเถ้า

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 180 สูง 160 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ชั้นที่ 3 ลักษณะ โครงสร้างของรูปทรงเป็นรูปทรงของมนุษย์ที่กำลังจะล้มลง โดยใช้สัญลักษณ์เป็นรูปทรงมนุษย์ที่กำลังขึ้นแล้วค่อยๆล้มลงในลักษณะเป็นลำดับจากการใช้ปริมาตรของรูปทรงและที่ว่างที่ทำให้เกิดเส้นที่มีการเชื่อมต่อกันจนเกิดเส้นที่นำสายตา โดยเริ่มจากจุดแรกที่เป็นรูปทรงมนุษย์ที่ขึ้นแล้วค่อยๆเชื่อมสภาพลงตามลำดับซึ่งการทำงานของที่ว่างภายในและที่ว่างภายนอกนั้น ทำให้เกิดความรู้สึกของการเสื่อมสลายของสังขาร

โทนสีของชิ้นงานนั้นเกิดจากสีของเคลือบซีเถ้าแล้วเผาด้วยเตาฟืนพื้นบ้านด้านเกวียน และได้วางตำแหน่งหลักที่เป็นรูปทรงของมนุษย์ที่สมบูรณ์ไว้ในตำแหน่งหน้าไฟ เพื่อให้เกิดบรรยากาศของโทนสีที่แตกต่างกันระหว่างด้านหน้าและด้านหลัง โดยทำการเผาที่อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส ทำให้สอดคล้องความรู้สึกและแนวความคิดเรื่องอนิจจังคือความไม่เที่ยง มีการเปลี่ยนแปลงไม่ยั่งยืนไปสู่ความเป็นอนัตตา คือการเสื่อมสลายสู่ความไม่มีตัวตน

ภาพที่ 51 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 4

เทคนิค จี้นรูปด้วยมือ เอนโกบดินขาว เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 52 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 4

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ เอนโกบดินขาว เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 140 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

แนวความคิดในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 นี้ ได้ใช้สัญลักษณ์รูปทรงมาจากอิริยาบถในการพักผ่อนของมนุษย์ ที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่ค่อยๆเสื่อมสลายลงข้างล่าง โดยสร้างด้านบนให้เกิดความแตกต่างของสีและพื้นผิว ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีความแตกต่างกัน

ลักษณะพื้นผิวและโทนสีของผลงาน ได้ใช้เทคนิคขึ้นรูปแบบขดและได้เน้นพื้นผิวจากร่องรอยของการขึ้นรูป ทำให้ชิ้นงานแฝงอารมณ์และความรู้สึกภายในและโทนสีของชิ้นงานนั้นได้จากอุณหภูมิของไฟภายในเตาเผาในขั้นตอนการเผาที่ให้บรรยากาศสีที่ต่างกัน ทำให้สอดคล้องกับความรู้สึกและแนวความคิดถึงความไม่เที่ยงแท้ยั่งยืนของสังขาร

ภาพที่ 53 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน หวังเวลาสุงสังขาร หมายเลข 5

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 100 สูง 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 54 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 5

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 100 สูง 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 55 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 5

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 100 ยาว 100 สูง 140 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

แนวความคิดในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5 นี้ ได้ใช้สัญลักษณ์รูปทรงมาจาก รูปทรงของมนุษย์ที่กำลังล้มลงและมีลักษณะของความเสื่อมสลายอยู่ด้านหลัง เป็นการขึ้นรูป ขึ้นงานด้วยวิธีการขึ้นขีด โดยช่วงบริเวณขาทั้งสองข้างไปจนถึงบริเวณลำตัวจะมีพื้นผิวที่เรียบ สม่ำเสมอกัน จนเริ่มค่อยๆเริ่มมีความหยابเป็นรูปไปทางข้างหลัง

โทนสีของชิ้นงานได้จากบรรยากาศในการเผาเตาฟีน เกิดจากอุณหภูมิของไฟภายใน เตาและเขม่าควันที่เกิดขึ้น จนทำให้น้ำหนักสีของงานในแต่ละจุดเกิดความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความสอดคล้องกับแนวความคิดและแรงบันดาลใจที่ต้องการแสดงออกถึงช่วงเวลาแห่งสังขารสู่ ความเป็นอนัตตา

ภาพที่ 56 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 6

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 57 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาสู่สังขาร หมายเลข 6

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 58 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาผู้สังขาร หมายเลข 6

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 59 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน ห้วงเวลาผู้สังขาร หมายเลข 6

เทคนิค ขึ้นรูปด้วยมือ,เผาเตาฟืน

อุณหภูมิ 1,030 องศาเซลเซียส

ขนาด กว้าง 60 ยาว 120 สูง 100 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ชั้นที่ 6 มีลักษณะ โครงสร้างของรูปทรงเป็นรูปทรงของมนุษย์ที่แสดงออกในลักษณะที่กำลังพุ่งไปข้างหน้า โดยปริมาตรด้านนอกเกิดขึ้นจากการทับซ้อนของรูปทรงมีพื้นผิวที่ค่อนข้างเรียบเนียน ส่วนด้านในได้สร้างพื้นผิวที่มีความแตกต่างกันคือมีพื้นผิวที่ความหยาบ ซึ่งจะให้บรรยากาศและความรู้สึกที่แตกต่างกัน เพราะผลงานชิ้นนี้มีการจัดวางที่แตกต่างจากทุกชิ้น ซึ่งต้องการสื่ออารมณ์และความรู้สึกของการดำเนินชีวิตในทุกๆวันที่ดำเนินอยู่เรื่อยๆ หากมองแค่เพียงภายนอกอาจจะไม่เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย แต่ภายในย่อมเกิดความเสื่อมไปทุกขณะเวลา

โทนสีของผลงานได้จากการเผาเตาฟืนในบรรยากาศอุณหภูมิของไฟที่แตกต่างกันทำให้เกิดโทนสีที่ต่างกันระหว่างภายในและภายนอก ที่แสดงออกถึงความรู้สึกและแนวความคิดสู่ความเป็นอนัตตา เมื่อดำรงอยู่ ย่อมมีสูญสลายตามกาลเวลา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการสร้างสรรค์ ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสร้างสรรค์งาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาที่แสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงของห้วงเวลา มักดำเนินอยู่เรื่อยมาจนทำให้ทุกสรรพสิ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป โดยได้นำอาถรรพ์ของมนุษย์ในช่วงเวลาต่างๆในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มาแสดงออกถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ผสมผสานกันลักษณะการผูกเรือนของสังขารวัตถุในธรรมชาติ ที่แสดงออกถึงสิ่งที่ไม่ยั่งยืนในสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ เป็นตัวแทนสัญลักษณ์ทางความคิดของการเปลี่ยนแปลง และทิศทางที่แสดงออกมาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์

ผลการสร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานออกมาในลักษณะงานงานประติมากรรมดินเผาจำนวน 6 ชิ้นและรูปทรงที่เกิดจากการคลี่คลายรูปทรงของอาถรรพ์ของมนุษย์ในช่วงเวลาต่างๆในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และนำมาศึกษารูปแบบรูปทรงโดยอาศัยหลักทัศนธาตุ

อภิปรายผล

โครงการสร้างสรรค์ ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” เป็นการสร้างสรรค์งาน โดยได้แรงบันดาลใจจากบุคคลต่างๆในครอบครัวของข้าพเจ้าเองและผู้คนรอบข้าง ดังบิดาของข้าพเจ้าที่มีอาชีพเป็นกระดูกสันหลังของชาติ และยังเป็นเสาหลักของครอบครัว ซึ่งต้องทำงานหนักเพื่อหาปัจจัยมาจุนเจือคนในครอบครัว ด้วยสังขารที่เริ่มโรยราตามอายุขัยที่เกิดขึ้นแห่งห้วงเวลา ซึ่งในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาในครั้งนี้ได้อาศัยองค์ประกอบและเทคนิคต่างๆในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

1. การสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” ได้อาศัยเทคนิคการขึ้นรูปแบบขด และเทคนิคการเผาเตาพื้นแบบพื้นบ้านเพื่อแสดงออก

ถึงธาตุทั้ง 4 คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งสอดคล้องกันกับร่างกายของมนุษย์

2. เนื้อดินปั้นที่มีการพัฒนามาจากเนื้อดินพื้นบ้านด้านเหนียว ที่มีความเหนียวที่เหมาะสมสำหรับการขึ้นรูปงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาขนาดใหญ่ โดยข้าพเจ้าได้มีการปรับสูตรดินให้มีการหดตัวที่น้อยลง และมีโครงสร้างที่แข็งแรงสามารถขึ้นรูปได้ในเวลาที่รวดเร็ว โดยผสม ดินด้านเหนียว 60% ททรายแม่น้ำ 10% ดินเชื้อ 30% ซึ่งผลออกมาเป็นที่เหมาะแก่การขึ้นรูปงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาขนาดใหญ่

3. เคลือบที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามาเป็นส่วนประกอบที่เกิดขึ้นจากการเรียบเรียงองค์ประกอบเป็นเคลือบสีใต้อันมีเบญจพรรณที่มีลักษณะราน โดยสีที่ใช้จะออกในโทนสีของสีใต้อันเอง

4. เทคนิคการตกแต่งชิ้นงานในเตาเผา นอกเหนือจากเคลือบแล้วข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคการเผาแบบเตาพื้นแบบพื้นบ้าน โดยควบคุมบรรยากาศของไฟภายในเตาให้สร้างสรรค์โทนสีผลงานตามธรรมชาติ

5. ปัญหาการแตกร้าวของเนื้อดินระหว่างการขึ้นรูป ปัญหาของการแตกร้าวนี้ไม่ค่อยพบเพราะในโครงสร้างของเนื้อดินที่ใช้มีความเหมาะสมในการขึ้นรูป

ข้อเสนอแนะ

1. โครงการสร้างสรรค์ ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผา “ห้วงเวลาแห่งสังขาร” เป็นงานสร้างสรรค์ที่มาจากพื้นฐานของศิลปะ เน้นการแสดงออกทางทางอารมณ์ และความรู้สึก ที่สอดคล้องกับแนวความคิด และสามารถเป็นสื่อสะท้อนได้

2. การสร้างสร้งงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบดินเผาขนาดใหญ่หรือขนาดต่างๆ ผู้สร้างสรรค์ผลงานควรทำความเข้าใจในเนื้อดินที่ตนเองใช้ และเรียนรู้จังหวะในการขึ้นรูป และการยัดตัวของดิน

รายการอ้างอิง

- ชลูด นุ่มเสมอ.(2534)องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิชย์.
- ทวี พรหมพฤกษ์.(2523)เครื่องปั้นดินเผาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทวี พรหมพฤกษ์.(2543)วิชาเครื่องเคลือบดินเผาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นนทิวรรณ จันทนะพะลิน.(2525)นายกสมาคมประติมากรไทย.สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์.
- ไพจิตร อิงศิริวัฒน์.(2531)เนื้อดินเซรามิก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พระพรหมคุณาภรณ์.(2554)ไตรลักษณ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา.
- _____.(2535)เตาและการเผา. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- _____.(2537)รวมสูตรเคลือบเซรามิก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นาย นพอนันต์ บาลิสี
ที่อยู่	41 หมู่ 12 ตำบลเมืองพลับพลา อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา 30240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาออกแบบเซรามิก คณะศิลปกรรมและออกแบบอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
พ.ศ. 2554	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขา สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา คณะมัณฑนศิลป์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร